

Acute adrenal infarction as an incidental CT finding and a potential prognosis factor in severe SARS-CoV-2 infection: a retrospective cohort analysis on 219 patients

P.Leyendecker et al European Radiology, Eur Radiol. 2021 Feb;31(2):895-900

<https://doi.org/10.1007/s00330-020-07226-5>

Francia szerzők 2020 augusztusában online megjelent közleménye. Retrospektív vizsgálat során dolgozták fel azon betegek adatait, akiknél súlyos SARS-CoV-2 infectio miatt mellkasi CT vizsgálat történt intézetükben. Arra kerestek választ, hogy a vizsgált betegek között milyen gyakorisággal fordul elő mellékvese infarctus, illetve, hogy az milyen prognosztikai jelentőséggel bír a betegség lefolyását illetően.

2020.március 9. és április 10. között 1624, COVID-19 megbetegedés mérsékelt vagy súlyos klinikai tüneteit mutató betegnél mellkasi natív CT vizsgálat történt. Azon betegek felvételeit elemezték retrospektíve, akiknél a tüdő parenchyma legalább 50%-a érintett volt a betegség által, és a radio-morfológiai kép COVID-19 infectiora volt jellegzetes, valamint SARS-CoV-2-re pozitív PCR vizsgálattal rendelkeztek. Feltétel volt még, hogy mindkét mellékvese jól ábrázolódjon a CT vizsgálat szeletein. A mellékvese morfológiai képét egymástól függetlenül két radiológus értékelte, akiknek nem volt tudomásuk a betegek klinikai és laboratóriumi eredményeiről. A betegek számos adatát dolgozták fel, különös tekintettel a hospitalizáció jellegére, az intenzív osztályon történő tartózkodás hosszára és a mortalitásra. A betegek átlagos követési ideje 24 nap volt.

219 beteg esetében a tüdő parenchyma érintettsége súlyos volt (167 beteg), illetve kritikus fokú (52beteg). E betegcsoportban a mellékvese infarctus morfológiai jelei a CT vizsgálatnál 51 betegnél mutatkoztak (**23%**). A betegek 88%-ában kétoldali érintettséget találtak. A betegek 65%-ában mérsékelt fokú,35%-ában súlyos fokú mellékvese infarctus morfológiai képe volt látható. Az elváltozás mértékét a mellékvese körüli zsírszövet beszűrtsége jellemezte. A mortalitás összefüggést mutatott a mellékvese érintettség fokával. Mellékvese elégtelenség klinikai diagnózisát 4 esetben állították fel (8%). Ezen esetekben mindkét mellékvese érintett volt.

A mellékvese infarctusos betegek csoportjában magasabb arányban volt szükség intenzív osztályon történő ápolásra (67%), mint az ép mellékvesejű betegcsoportban(45%). Különbség mutatkozott az intenzív osztályon való tartózkodás idejében is, az infarctusos betegek 31%-ában haladta meg a 15 napot, míg a negatív csoportban 19%-ban. Nem találtak különbséget a mortalitást illetően, mindkét csoportban 27% volt.

A közlemény konklúziója, hogy súlyos COVID-19 infekció esetén készült első mellkasi CT vizsgálat során a mellékvese infarctus viszonylag nagy százalékban (23%) fordulhat elő és rosszabb prognózis jele lehet, a betegek magasabb arányban szorulnak intenzív ellátásra. A vizsgálatot végző radiológusnak tisztában kell lennie a kórképpel és felismerése esetén fel kell hívni a klinikus figyelmét a mellékvese elváltozására.

A szerzők a közlemény korlátjaként említik, hogy a betegek követési ideje korlátozott volt. Az eredmények feldolgozásakor még több betegük az intenzív osztályon tartózkodott, ez a tény részben magyarázhatja, hogy a mortalitásban nem találtak eltérést a két betegcsoport között.

Referálja: dr Jakab Zsuzsanna

SE ÁOK Belgyógyászati és Onkológiai Klinika